

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011941
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118011941.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci odsúdeného E. O., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, zo dňa 25.10.2018, č.k. 9PP/105/2018-49, na neverejnóm zasadnutí konanom dňa 31.01.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného E. O., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného E. O., o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 13.06.2018, sp. zn. 9T/188/2017 podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zistil, že pre pozitívne rozhodnutie v jeho prospech nie sú splnené podmienky uvedené v § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona. Odsúdený síce splnil prvú zákonnú (formálnu) podmienku, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, rovnako splnil aj prvú materiálnu podmienku, a to, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život, a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh, avšak nespĺnil druhú materiálnu podmienku, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. V tomto rozsahu zohralo zásadnú rolu to, že odsúdený už v minulosti bol niekoľkokrát súdne trestaný a ani predchádzajúce odsúdenia naň nemali dostatočný prevýchovný účinok. Okresný súd nie je toho názoru, že v prípade podmieneného prepustenia odsúdeného by mohol spoľahlivo konštatovať, že odsúdený povedie riadny život.

V prípade odsúdeného E. O., okresný súd zohľadnil tú skutočnosť, že odsúdený žiada o podmienené prepustenie zo slobody, na druhej strane zohľadnil aj to, že sa jedná len o dobu päť mesiacov, kedy si je odsúdený vedomý trestného konania proti svojej osobe ako aj následného odsúdenia. Nie je preto možné zodpovedne konštatovať, že u odsúdeného je daný reálny predpoklad, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. S poukazom na odpis registra trestov odsúdeného, jeho predchádzajúcu trestnú činnosť, jeho predchádzajúce podmienené prepustenie a následné opakované páchanie trestnej činnosti, dospel súd k záveru, že u odsúdeného nie je možné očakávať, že povedie riadny život.

Proti uzneseniu okresného súdu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený E. O. (č. I. 47 spisu), ktorú prostredníctvom svojho obhajcu do konania sťažnostného súdu aj bližšie písomne odôvodnil (č. I. 53 spisu).

V odôvodnení sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu I. stupňa ktorý v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na podmienené prepustenie z

výkonu trestu odňatia slobody. Poukázal pri tom na to, že pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení z výkonu trestu je treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu a pod. Pokiaľ ide o kriminálnu minulosť odsúdeného, ten bol síce 11 odsúdený, avšak z perspektívy možnosti jeho resocializácie je však nutné prihliadnuť aj na to, že z veľkej časti ide o trestné činy, ktoré odsúdený spáchal relatívne dávno a všetky sú zahľadené, tzn. že na odsúdeného sa v súvislosti s nimi hľadí ako by nebol trestaný. Má za to, že zohľadňujúc všetky okolnosti v ich súhrne, plnením svojich povinností a svojim vzorným správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie do takej miery, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pre dosiahnutie účelu trestu tak už nie je nevyhnutný jeho výkon, ale stačí hrozba výkonu jeho zvyšku v prípade, že odsúdený napriek uloženým obmedzeniam nepovedie riadny život.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonával trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.06.2018, sp. zn. 9T/188/2017 podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

- lehotu podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona splnil dňa 18.09.2017.

- z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol 11-krát súdne trestaný (za rôznorodú trestnú činnosť).

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmieničné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil, všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmieničné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že jeho správanie vo VTOS preukazovalo polepšenie. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, interné normy dodržiaval, príkazy a nariadenia príslušníkov plnil. Medzi odsúdenými bol nekonfliktný, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiaval, v osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok, chodil ustrojený. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Cieľ sa plnil. Menovaný prejavil záujem pracovať, v čase od 28.03.2017 až do prepustenia bol pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom - W. Jeho pracovná morálka a pracovné výkony boli na požadovanej úrovni. Okrem toho sa aktívne a dobrovoľne zapájal do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného zameraných na udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu. Cieľ sa plnil.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom konštatoval neexistenciu druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmieničného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Aj krajský súd považuje sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že bude viesť riadny život. Krajský súd dodáva, že odsúdený počas pobytu na slobode nevedol riadny život, napriek tomu, že bol odsúdený na podmieničné tresty odňatia, rovnako aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, niektoré tresty mu boli zmiernené amnestiou, taktiež v minulosti už bol podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu daná šanca na polepšenie sa, túto nevyužil a opakovane sa dopustil ešte závažnejšej trestnej činnosti, teda je možné oprávnené konštatovať, že jeho trestná činnosť pokračovala aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam.

Odsúdenia z minulosti zohľadnil krajský súd pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti a dospel k záveru, že ani predchádzajúce výchovné tresty nesplnili očakávaný prevýchovný účel.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.